

9. april

Jeg var begyndt i Øster Halne skole en uge før Danmark blev besat af tyskerne. Efter en alvorlig omtale af situationen, af vores lærer blev vi sendt hjem.

Efteråret 1939 havde vi indkvartering af danske soldater, vi havde to i mit hjem. Syd for skolen gravede de løbegrave på markerne der. Skydeøvelser med løs krudt, foregik i omegnen. Når de kom tilbage i kompagni march. Gik der to trommeslagere foran og slog takten. Kort tid før invasionen af Aalborg Lufthavn, blev kompagniet sendt bort!

Det første jeg så til tyskerne på landjorden, var om aftenen 9. april. Da kom de kørende på biler med larvefødder som baghjul. Soldaterne sad i 3 rækker m hjelm på og gevær stående mellem benene. Næste dag blev der lagt gummikabler i grøftkanten og luftledning slået på telefon pælene.

Vi kom dog hurtigt til at mærke alvoren, når engelske flyvere angreb lufthavnen. Skyderier fra luften og landjorden gjorde os bange. Vi fik mulighed for at overnatte i Nørhalne i en tom fodermester bolig. Der cyklede vi op hver aften efter malkningen. Familien, 2 karle og en pige. Dagen efter om morgenen tilbage til Vadum. De foregik et par uger, så havde vi vænnet os til situationen.

Far købte nu 4 brøndringe af cement, som blev lagt på siden i et tomt hønsehus, der løb vi så ud i, når der blev luftalarm. Ofte ud af vinduet i soveværelset, som var den korteste vej.

13. august da 11 engelske Blenheim flyvere blev skudt ned, faldt en 'ned i en roemark nær mit hjem. En overlevet rødhåret pilot i en tysk bil blev kørt derfra." Han var nok en skotte" sagde min far. Hvilket Ole Rønne bekræftede i et foredrag efter krigen.

To tyske flyvemaskiner faldt også ned ved uheld. Den ene fløj mod en halmstak ved Kejsergården og tippede rundt inden den brændte. En anden borede sig ned i Egestedvejen og lavede et flere m. dybt hul.

En eftermiddag jeg gik om bag laden kom to jagere flyvende så lavt, at jeg kunne se piloterne og det engelske mærke på haleroret, der vart ikke blæst luftalarm; men nu sprang der en luftværns granat i flyvernes højde; men de var væk, men splinter derfra klippede grene i arms tykkelse over på store træer.

Flyver vrage lå ofte på jernbane vogne på Vadum station. Det var spændende om der var ting som kunne leges med. Det var der ofte. Så de blev bragt hjem.

Der blev lavet en radiostation nord for byen, som blev indhegnet og to soldater gik vagt døgnet rundt. På dette område blev 6 engelske flyvere lagt i jorden i eet hul. Det havde nogle set og i maj 1945 blev de gravet op og lagt i kister og kørt til Vadum kirkegård en sommer aften på 6 landbrugsvogne med hesteforspand. De blev nu begravet ved siden af 18 andre englændere, som har deres grav der. Vi var mange børn og voksne der fulgte og strøede blomster og blade foran de seks vogne

Barakkerne på radiostationen blev nu fyldt med flygtninge og nu var det dansk vagtværn der med våben holdt vagt omkring hegnet. Oplevet af 82 årig Bent Klitgaard Jacobsen